37	Sri.	P. Nanoo	45	Sri.	S. Sivaraman Asari
38	,,	G. P. Nilakanta Pillai	46	,,	A. M. Thomas
39	,,	Mannathu Padmanabha Pillai	47	,,	Varghese Augustin
40	,,	M. I. Paul	48	,,	P. M. Varghese
41	,,	Paul Thaliath	49	,,	N. P. Varghese
42	,,	Paulose Pylee	50	,,	K. I. Velayudhan
43	,,	K. Ramakrishna Pillai	51	,,	Kalathil Velayudhan Nayar
44	,,	Raphael J. Rodriguez	52	,,	K. K. Viswanathan

Neutral 1.

Sri. P. C. George.

The motion was declared lost.

The Demand was put and carried and the grant was made.

Demand No. XIX—Food and other control Measures.

ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ: സർ, "Food and other control measures" ഭരണത്തിനു് ൨ ൦, ൭൨,൯ ൦ ൦ രൂപ അനുവദിച്ചു തരണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Sri. A. J. John: I second it.

At this stage. Mr. Speaker resumed the Chair.

ശ്രീ. ഈപ്പൻ അറയ്ക്കൽ: സർ, സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണക്കുള്ള അലോട്ടുമെണ്ടിൽ ഒ രൂപ കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപമാണു് ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് റേഷൻ വിതരണത്തിനു കൂടുതൽ സൌകര്യമുണ്ടാകത്തക്കരീതിയിൽ പുതിയ റേഷൻ കടകൾ രാജ്യത്തു ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അനുവദിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമെന്നുള്ളതാണു്. ഈ രാജ്യത്തു റേഷൻ വിതരണം ഇന്നും വളരെ ശരിയായ രീതിയിൽ, തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്നുള്ള ഒരു പരാതി നടമാടുന്നുണ്ടു്. രാജ്യത്തു ക്ഷേ്യധാന്യങ്ങളുടെ കുറവുനിമിത്തം എല്ലാവക്കും ആവശ്യമുള്ള തോതിൽ അരി വിതരണം ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു എല്ലാവക്കും അറിവുള്ള കാര്യമാണു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ കൈവശമുള്ള അരി രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും ഒരുപോലെ തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ ഇന്നു വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതാണു് അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അരി വിതരണം നടത്തുന്നതു് റേഷൻഷാപ്പുകൾ വഴിയാണു്. ൧൯൫൧-ൽ ഇവിടെ റേഷനിംഗ് ഏർപ്പാടു നടത്തിയതു മുതൽ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അനേകം റേഷൻകടകൾ തുറന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ എല്ലാവക്കും സൌകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ, അധികം നടക്കാതെ അരിവാങ്ങാൻ സാധിക്കത്തക്കനിലയിൽ റേഷൻ കടകൾ അന്നു ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും മൈൽ അകലത്തിലാണു് റേഷൻ കടകൾ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു് നിത്യാവശ്യത്തിനുള്ള അരി പ്രയാസം കൂടാതെ വാങ്ങാൻ വിഷമം നേരിടുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ കാലം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി പുതിയ കടകൾക്കു് അപേക്ഷകൾ കൊടുക്കുകയും ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ ഗവൺമെണ്ടു് അവയ്ക്കു് അനുവാദം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെക്കാലം മുമ്പുവരെ പുതിയ റേഷൻകടകൾ തുറക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി എനിക്കു് ഒരു വാക്കു് സംസാരിക്കുവാനുണ്ടു്. സാധാരണയായി തിരുവിതാംകൂർ ഡിവിഷനിൽ ഒരു റേഷൻകട തുടങ്ങുന്നതിനു് കുറഞ്ഞതു് ൫ ൦ ൦ കാർഡെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ അതിന്റെ ഏറ്റവും മാക്സിമം ൫ ൦ ൦ കാർഡ് ആയിട്ടാണു് ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ൫ ൦ ൦ കാർഡുകളിൽ കുറവായിരുന്നാൽ ആ കടയ്ക്കു് അനുവാദം നിഷേധിക്കുക എന്ന ഒരു റേറ്റപ്പാടു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് നിലനിൎത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. എങ്കിലും ഒരു കടയ്ക്കു് നൂറോ നൂറമ്പതോ കാർഡ് ശേഖരിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ നിയമപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചാൽ അതേ സംബന്ധിച്ചു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് അന്വേഷണം നടത്തി കുഴപ്പമില്ലെന്നു കണ്ടാൽ കടകൾ അനുവദിക്കുന്ന രീതിയാണു് ഇവിടെ ഇതുവരെ നിലനിന്നു വന്നിരുന്നതു്. സിവിൽസപ്ലൈസ് കമ്മീഷണക്കു് ഒരു പുതിയ കടയ്ക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷ കൊടുത്താൽ അതു ആദ്യമായി സ്ഥലം തഹസിൽദാക്കു് അയക്കുകയും അവിടെനിന്നു അസിസ്റ്റണ്ടു് റേഷനിംഗ് ആഫീസർക്കു് അയയ്ക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ തഹസിൽദാർ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ കടയ്ക്കുള്ള അനുവാദം നൽകുക സാധാരണയാണ്. ഇന്ന് അരി വിതരണത്തിനു ആവശ്യമുള്ളത്ര കടകൾ നാട്ടിൽ ഇല്ലെന്നുള്ള ഒരു അഭിപ്രായഗതി പരക്കെയുള്ളതാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് റേഷനിംഗ് ആഫീസറും, തഹസിൽദാരും, അസിസ്റ്റണ്ട് കമ്മീഷണരും ശുപാർശ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കടകൾ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം എന്താണെന്ന എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എനിക്ക ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഒരു സംഗതി ഈ നയത്തിൽ കുറെ വ്യത്യാസം ഇതയിടെ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നറിയാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ട് അതേപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ നിന്നും ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഈ ക്ഷേമവകുപ്പിന്റെ മേധാവിയായി നിയമിച്ചിരിക്കയാണല്ലൊ. കൊച്ചിയിലെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് അവിടെ പുതിയ റേഷൻ കടകൾ അനുവദിക്കയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൊച്ചിയുടേയും തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും വിസ്തൃതി അനുസരിച്ച് നോക്കുന്നതായാൽ ഇവിടെ ആവശ്യത്തിനു കടകൾ പോരാതെയാണിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും പുതുതായി കടകൾക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ അവഗണിക്കുന്ന ഒരു നയമാണ് ഇന്നു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇന്നു ജനങ്ങൾക്കും വളരെ ദൂരംപോയി അരിവാങ്ങിക്കേണ്ട പല സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ട്. തന്മൂലം അവർക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള വിഷമതകളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കടകൾ അനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. പുതിയ റേഷൻ കടകൾ അനുവദിച്ചാൽ കരിഞ്ചന്തയ്ക്ക് കൂടുതൽ കാരണമാകുമെന്നുള്ള ഒരു ഭീതിയൊ സംശയമോ ഇപ്പോഴത്തെ സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണരെ അലട്ടുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കൂടുതൽ കടകൾ ഉണ്ടായാൽ കരിഞ്ചന്ത വളർക്കുമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. കടകൾ കുറവായിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് കരിഞ്ചന്ത നടത്തുന്നതിനു കൂടുതൽ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതു് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു്. കൂടുതൽ കടകൾ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിനുള്ള സൗകര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറയുകതന്നെ ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്തു് കൂടുതൽ കടകൾ അനുവദിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വീണ്ടും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു് ഈ കടകൾ അനുവദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ൪ ൦ ൦ രൂപ സെക്യൂറിറ്റിയായി ഡപ്പോസിറ്റ ചെയ്യണമെന്നു് ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്ക് കടകൾ അനുവദിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെണ്ടിനു യാതൊരു വിഷമവും നേരിടാനില്ല. ഒരു കട അനുവദിച്ചാൽ ൪ ൦ ൦ രൂപയാണ് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ കയ്യിൽ വരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ കടകൾ അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്ക സാധിക്കുന്നില്ല. മുൻ കാലങ്ങളിൽ തഹസീൽദാരും റേഷനിംഗ് ആഫീസർമാരും അസിസ്റ്റണ്ടു് കമ്മീഷണരും ഒരു കട അനുവദിക്കണമെന്നു് ശുപാർശ ചെയ്താൽ അതൊരു മാറ്റർ ആഫ് കോഴ്സ് എന്ന നിലയിൽ അനുവദിക്കാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എനിക്ക ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതു് ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൂടുതൽ കടകൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്തു് അനുവദിക്കണമെന്നാണ്. കരിഞ്ചന്ത വളർക്കുമെന്ന ന്യായം ശരിയല്ല. അതു തടയുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. പോരെങ്കിൽ അങ്ങിനെ വന്നാൽതന്നെയും സെക്യൂറിറ്റി വച്ചിട്ടാണ് കടകൾ നടത്തുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കടകൾക്കുവേണ്ടി പുതിയ അപേക്ഷകൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വന്നാൽ അനുവദിക്കണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. അലക്സാണ്ടർ വാകയിൽ: സർ, ഇവിടെ പ്രതിപാദിതമായിട്ടുള്ള എല്ലുവിഷയത്തെക്കാളും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിതു്. സാധാരണക്കാരെ ഗൗരവതരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയുമാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു തിരുവിതാംകൂറിൽ നടക്കുന്ന നെല്ലെടുപ്പിന്റെ അപര്യാപ്തതയെ സംബന്ധിച്ചാണ്.

ഈ ഐക്യസംസ്ഥാനത്തു് ആവശ്യമുള്ള ധാന്യത്തിൽ ഏതാണ്ടു ൫൦ ശതമാനം മാത്രമേ ഇവിടെയുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളതു് അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഇവിടെ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആറുമാസത്തെ പ്രൊക്യുവർമെന്റ കണക്കിൽനിന്നും കാണുന്നതു് തിരുവിതാംകൂർ ഭാഗത്തുനിന്നും ൩൫ ലക്ഷം പറയും, കൊച്ചിയിൽനിന്നും ൫൫ ലക്ഷം പ

[Sri. Alexander Vakayil]

റയും നെല്ല പ്രൊക്യുവർചെയ്യിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. കൊച്ചിയേക്കാൾ മൂന്നിരട്ടി സ്ഥലത്തു കൃഷി ചെയ്യുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കൊച്ചിയേക്കാൾ കുറച്ചു നെല്ല മാത്രമേ പ്രൊക്യുവർ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. കൊച്ചിയിലെ കണക്കുവച്ചു നോക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും ഏതാണ്ട് ലക്ഷം പറ നെല്ല കഴിഞ്ഞ ആറുമാസത്തിനിടയ്ക്കു കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് ഏഠ ലക്ഷം പറ നെല്ല കുറവായിട്ടാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്റെ കാരണത്തെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് ഇവിടെ പറയാനുള്ളതു്.

രണ്ടുസ്ഥലത്തേയും കൃഷി ഏതാണ്ട് ഒരുപോലെയാണ് നടത്തുന്നതു്. വിളവും ഏതാണ്ടു തുല്യമാണ്. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതി ഏറ്റവും അതൃപ്തികരമായ നിലയിലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഇവിടത്തെ നെല്ലെടുപ്പ് ഇത്രമേൽ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിയിലാണെങ്കിൽ നെല്ലെടുപ്പിനു മാത്രം പ്രത്യേകം തഹശിൽദാന്മാരെ ഓരോ താലൂക്കിലും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കീഴിൽ പട്ടേയിസിംഗ് ആഫീസർമാരുണ്ട്. അവരെ സഹായിക്കാൻ പ്രവർത്തികാരന്മാരുമുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലത്തുമുണ്ടാകുന്ന വിളവു് എന്താണെന്നു് ഈ പ്രവർത്തികാരന്മാർക്കറിയാം. അവരുടെ നിഷ്കർഷയായ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞാലുടനെ ഓരോ കൃഷിക്കാരന്റേയും വീട്ടിൽ ചെന്നു് അവിടെ ആവശ്യമുള്ള ഡബിടം റേഷൻ കണക്കാക്കിയുള്ള നെല്ല കൊടുത്തതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ള നെല്ല മുഴവൻ സർക്കാർപുരയിലേയ്ക്കെടുക്കുന്നു. അതിനുള്ള സംഖ്യ ഉടനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് നെല്ലെടുപ്പു നടത്തുന്നതു്. അതായതു താലൂക്കിലെ തഹശിൽദാരന്മാരെയാണ് അതിലേയ്ക്കു നിയോഗിക്കുന്നതു്. മജിസ്ട്രീരിയൽ അധികാരം, നെല്ലെടുപ്പധികാരം, റവന്യൂ അധികാരം ഇങ്ങനെ പല അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും ജോലികളുമുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥനാണ് തഹശീൽദാർ. ഇങ്ങനെയുള്ള റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഈ കാര്യം ശരിയായി നടത്താൻ സാധ്യമല്ല. പിന്നെ ഇതെല്ലാം നടത്തുന്നതു പ്രവർത്തികാരന്മാരാണ്. ഈ രാജ്യത്തു നെല്ലെടുപ്പു് ഏർപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഇതിലേയ്ക്കു ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പ്രവർത്തികാരന്മാർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ധനത്തിനു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ലക്ഷക്കണക്കിനു് അവർ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഭാരിതം അനുഭവിക്കേണ്ടതു പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരാണ്. വൻകിട കൃഷിക്കാരാകട്ടെ, ഈ പ്രവർത്തികാരന്മാരെ കൈക്കൂലി കൊടുത്തു കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അവർക്കുള്ള നെല്ല മുഴവൻ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിൽ വില്ക്കുകയാണെന്നുള്ളതു് ഈ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരസ്യമായ ഒരു രഹസ്യം മാത്രമാണ്. ഇന്നും തിരുവിതാംകൂറിൽ ന്യായവിലഷാപ്പുകളും ഡിപ്പോകളും മറവുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാമുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ നെല്ലും അരിയും പരസ്യമായി കരിഞ്ചന്തയിൽ വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയും! ഒന്നുകിൽ ഈ ന്യായവിലഷാപ്പുകളും ഡിപ്പോകളുമെല്ലാം നിറുത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റു നിശ്ശേഷം തടയണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കരിഞ്ചന്തക്കാരെ എത്ര ക്ലേശം സഹിച്ചിട്ടെങ്കിലും നശിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം.

ഇന്നു നെല്ലിനു പറയൊന്നുക്ക് ഒരു രൂപാ പതിമൂന്നണ വില കൊടുക്കുന്നു. ആ വിലതീരെ പോരാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു നഷ്ടം കൂടാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ നെല്ല കരിഞ്ചന്തയിൽ വില്ക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പരാതിപറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നെല്ലിനു വില കൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു പാവപ്പെട്ടവർക്കാണ് കൂടുതൽ വിഷമതകളുള്ളതു്. ഇന്നും കരിഞ്ചന്തയിൽ അഞ്ചും ആറും രൂപായ്ക്കു് ഒരുപറ നെല്ല വില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു വൻകിട കൃഷിക്കാർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെയുള്ള കരിഞ്ചന്ത കാണുമ്പോൾ, പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുമനഃസ്ഥിതിയുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപ്രസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സർക്കാരുണ്ടു് ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ വൻകിട കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും അവർക്കു ന്യായമായവിധത്തിൽ കൊടുക്കുവാനുള്ള ധാന്യം കൊടുത്തതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ള നെല്ല മുഴവൻ സർക്കാരുണ്ടു് എടുക്കണം. സർക്കാരുണ്ടിനെ എല്ലിക്കുവാൻ ഇവർ സന്നദ്ധരാവുകയും വേണം. നമുക്ക് ഇവിടെ വിളയിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ധാന്യത്തെക്കൂടി കണക്കാക്കിയാണ് കേന്ദ്രസർക്കാരുണ്ടു വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുത്തേണ്ട ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുത്തുന്ന നെല്ലും അരിയും വളരെ വിലകൊടുത്താണ് വരുത്തുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതുകൊണ്ട് വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും നാം വരുത്തുന്ന അരി എത്രത്തോളം കുറയ്ക്കാമോ അത്രത്തോളം കുറയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

സർ, ഇവിടത്തെ റേഷൻ സമ്പ്രദായം കുറ്റം തീർപ്പില്ലാത്തതാണെങ്കിൽ, അവിടത്തെ ദിവാൻജിമാരായിരുന്ന ബോഗ്, ഡിക്സൻ മുതലായ സായ്പന്മാരുടെകാലം മുതൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ സംഭരണവും വിതരണവും വളരെ വളരെ തൃപ്തികരമായിട്ടാണ് നടത്തിയത്. അവിടെ റേഷൻകടകൾ തൃപ്തികരമാംവണ്ണം പരിശോധിക്കുവാനും കാർഡുടമസ്ഥന്മാരുടെ നിജസ്ഥിതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും ഫീൽഡാഫീസറന്മാരുണ്ട്. പ്രതിമാസം നൂറുമുതൽ നൂറമ്പതുവരെയുള്ള റേഷൻകാർഡുകൾ പരിശോധിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയുമുണ്ട്. കള്ളക്കാർഡുകളുണ്ടെങ്കിലോ, കൂടുതൽ ആളുകളെ ചേർത്തു കാർഡുകളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ അതെല്ലാം തിരുത്തുന്നതിനും മാറ്റുന്നതിനും അവിടെ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. പോരെങ്കിൽ നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതിയും അവിടെ ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായി നടക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞദിവസംതന്നെ എന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ഇഴ സഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു്, കഴിഞ്ഞ ആറുമാസത്തിനകം തിരുവിതാംകൂറിൽ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിംഗ് കേസു് ഒന്നു ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, കൊച്ചിയിൽ, ഒരൊറ്റക്കേസുപോലും ഉണ്ടായില്ല എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലെ സമ്പ്രദായം അതേപടി തിരുവിതാംകൂറിലും ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ സംഭരണവും വിതരണവും ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായി നടക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ശ്രീ. പി. നാണു: സർ, ശ്രീ. ഇഴുപ്പൻ അറയ്ക്കൽ അവർകളുടെ ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാനും അനുകൂലിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഗക്കാർക്കു് എന്തുകൊണ്ടു പഞ്ചസാര കിട്ടിയില്ല എന്നറിയാൻ എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. കൊച്ചി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അക്കാലത്തു പഞ്ചസാരകൊടുത്തു. അവർക്കു പഞ്ചസാര കൊടുത്തതിൽ എനിക്കു പരാതിയില്ല. എന്നാൽ, എന്തുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർകാർക്കു കിട്ടിയില്ല? തിരുവിതാംകൂറിൽ പഞ്ചസാര ഫാക്ടറികളുണ്ട്. ഫെബ്രുവരിമാസത്തിലും ആ ഫാക്ടറികളിൽ പഞ്ചാര ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആ ഫാക്ടറിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പഞ്ചസാര ചെലവാക്കാതെ വച്ചിരിക്കയായിരുന്നോ എന്നും അതല്ല, ഫാക്ടറിയിൽനിന്നും മറ്റെവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയോ എന്നും അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ മേധാവിത്വം വഹിക്കുന്നതു ഇപ്പോൾ കൊച്ചിക്കാരനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണെന്നറിയുന്നു. കൊച്ചിക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, എന്റെ അനുഭവത്തിൽ, ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു കുറച്ചു മനുഷ്യത്വം കൂടുതലുള്ളവരാണ്. അവർ ഇവിടെ വന്നപ്പോഴുള്ള അനുഭവം അതാണെങ്കിലും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവരുംതോറും തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകാത്തവിധത്തിൽ സംഗതികൾ മുൻപോട്ടു പോകുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഞാൻ ഇടയ്ക്കു ഫുഡുകമ്മീഷണർക്കു ഒരു ഫോണോകോം അയച്ചു. ചിറയിൻകീഴ് താലൂക്കിലുള്ള പഞ്ചസാരവിതരണത്തിലെ അസൗകര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടും, അഞ്ചും മൂന്നും മൈൽ നടന്നു സ്ത്രീകൾ പഞ്ചസാര വാങ്ങിക്കുന്നതിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാ റേഷൻ കടകളിലും പഞ്ചസാരവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു ഫോണോഗ്രാം അയച്ചതു്. മറുപടി ഫോണോകോം അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവടക്കമാണു ഞാൻ ഫോണോകോം അയച്ചതു്. എങ്കിലും എനിക്കു അതിനൊരു മറുപടി കിട്ടുവാൻ ആഴ്ച മൂന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇതുകാലതാമസം വന്നതുതന്നെ അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നുചേർന്നതിനുശേഷം ഉണ്ടായ ഒരു സ്ഥിതിഭേദമല്ലയോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരിക്കുമോ എന്നും സംശയമുണ്ട്. ഒടുവിൽ എനിക്കു കിട്ടിയ മറുപടിയിൽ 'ഇതു് റിക്കാഡുചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. സർ, ഇവിടെ പഞ്ചസാര കിട്ടാനും അതുവാങ്ങിക്കുവാനുമുള്ള വിഷമതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഒരു ഫോണോകോം അയച്ചതിനു മറുപടിയായി എനിക്കു കിട്ടിയതു് 'അതു റിക്കാഡു ചെയ്തിരിക്കുന്നു'വെന്നാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു മറുപടി അയയ്ക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രേരണയല്ലേ കാരണമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രേരണയില്ലാതെ കൊച്ചിക്കാരനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇപ്രകാരം ഒരു മറുപടി തരികയില്ല. ഒരു വിഷമത്തെപ്പറ്റി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ മേധാവിയോടു പരാതിപ്പെട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ ആ വിഷമതതീർക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri P. Nanoo]

അതേപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു, അല്ലാത്തപക്ഷം അതു തീർക്കാൻ കഴുകയില്ല ഇങ്ങനെയുള്ള മറുപടികളിൽ എതെങ്കിലും ഒന്നു കിട്ടുമെന്നായിരുന്നു എന്റെ പ്രതീക്ഷ. ഈ മറുപടികളിൽ ഒന്നുംതന്നെ തരാതെ, 'റിക്കാർഡു ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നാണു എനിക്കു ലഭിച്ച മറുപടി. എനിക്കു അതിൽ വളരെ ഇച്ഛാഭംഗമുണ്ട്.

സർ, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിൽ പഞ്ചസാരവിതരണത്തിനായി വച്ചിരിക്കുന്നതു ഓരോ പകുതിയിലും ഓരോ കടവീതമാണ്. നാലും അഞ്ചും മൈൽ സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും നടന്നു ചെന്നിട്ടുവേണം പഞ്ചസാര വാങ്ങുവാൻ. അരി റേഷനുള്ള എല്ലാ കടകളിലും പഞ്ചസാര വിതരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്താണു തടസ്സമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കു സന്മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അരി റേഷൻ കിട്ടുന്ന എല്ലാ കടകളിൽനിന്നും പഞ്ചസാരകൂടി കിട്ടാനുള്ള വ്യവസ്ഥ ചെയ്യ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ ഒന്നു സഹായിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

സർ, നാറ്റംവച്ചതും മണ്ണുള്ളതുമായ അരി തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കുമാത്രം നീക്കിവച്ചിരിക്കുകയാണോ, മറ്റെല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഈ അരി വിതരണംചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. ചിറയിൻകീഴ് താലൂക്കിനോടു വളരെ അടുത്തുകിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് അഞ്ചുതെങ്ങ്. ആ സ്ഥലം ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഇരുന്ന കാലമത്രയും നാറ്റംവച്ച അരി അവിടെ വിതരണം ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ നാറ്റംവച്ച അരിയല്ലാതെ സാധാരണ വിതരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇവിടെ നല്ലയരി വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള സന്ദർഭം വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടാണു അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

സർ, ഇതിനു മന്ത്രിമാർ സമാധാനം പറയേണ്ടതാണു്. എനിക്കു ഒന്നു പറയുവാനുള്ളതു് അരി വന്നിട്ടു് മനുഷ്യനു ഉപയോഗിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതാണെങ്കിൽ അതു് മന്ത്രിമാർക്കു കൊടുക്കണം. അവരുടെ കന്നുകാലിക്കു് കൊടുത്താൽ അതു തിന്നുമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യണം. കന്നുകാലിയും തിന്നുകയില്ലെന്നുകണ്ടാൽ ആ അരി ദൂരെ വലിച്ചെറിയണം. അതു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യരുതു്. സർ, ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റിൽനിന്നും നമുക്കു തരുന്ന സബ്സിഡി കഴിഞ്ഞ ആണ്ടു് ൨൫ ശതമാനം ആയിരുന്നതു് ഈ ആണ്ടു് ൫൦ ശതമാനം ആക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സബ്സിഡിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അരിയുടെ വില കുറയ്ക്കുവാൻ നോക്കണം. ഞങ്ങനെ നാട്ടുകാരെ സഹായിക്കാൻ ഗവൺമെന്റു നോക്കേണ്ടതാണു്. മറ്റൊന്നു്, ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ വില ഇപ്പോൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് പ്രൊഡക്ഷൻ കോസ്റ്റുമായി യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാതെയാണു്. റേഷൻ വന്നതിനുശേഷം ഗവൺമെന്റിനോടു് പലപ്പോഴും ചോദിക്കാറുണ്ടു് പ്രൊഡക്ഷൻ കാസ്റ്റ് എന്താണെന്നു ഗവൺമെന്റു് അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു്. ഇതുവരെയുള്ള മറുപടി ഗവൺമെന്റു് ഇതുവരെ അതിന്റെ കണക്കു ശേഖരിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു്. ഗവൺമെന്റിൽനിന്നുതന്നെ നെൽക്കൃഷി ചെയ്യുന്ന പല ഫാമുകളും ഉള്ളതിൽനിന്നും ഈ പ്രൊഡക്ഷൻ കാസ്റ്റിന്റെ കണക്കെങ്കിലും ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലേ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ആ കണക്കു വച്ചുകൊണ്ടു് ഉല്പാദനച്ചെലവു എന്താണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെന്റിനു കഴിവില്ലാതെ പോയതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എതായാലും കർഷകർക്കു് നെല്ലിനു കൊടുക്കുന്ന വില അവരുടെ ഉല്പാദനച്ചെലവിനെക്കാൾ സ്വൽപ്പമെങ്കിലും കൂടുതലായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയാനുള്ളൂ.

ശ്രീ. ആർ. കെ. രാമൻ: സർ, Food Control & Food subsidies என்ற விஷயத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு முன்னதாக உணவுப் பொருள் தற்பொழுது எவ்வளவு உற்பத்தியாகின்றது, பற்றுக்குறை எவ்வளவு, மேல் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பவைகளைப்பற்றி கணக்கெடுக்கவேண்டும். அங்ஙனம் ஒரு கணக்கு அங்கு இருப்பதாக தெரியவில்லை. தற்பொழுது நெல் எவ்வளவு உற்பத்தியாகின்றது என்ற ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில் கனம் மந்திரி பனம்பள்ளி கோவிந்த மேனன் அவர்கள் அதைப்பற்றிய கணக்கு இப்பொழுது தெரியாது என்று விடை பகர்ந்தார்கள். அதிலிருந்து கணக்கில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. அதைப்பற்றிய கணக்கில்லாமல் கண்ட்ரோல் முறை நடத்தப்படுவது மிகவும் விசித்திரமே!

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

இன்றைய நிலைமையை எடுத்துப்பார்த்தால் தோவாளை, அகஸ்தீஸ்வரம் இந்த இரு தாலுகாக்களிலும், கணக்கெடுத்துப் பார்த்ததில் 50,000 ஏக்கர்கள் நெற்பயிர் செய்கிற இடம் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. குட்டநாட்டில் 1 1|4 லட்சம் ஏக்கர். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னர், திருவிதாங்கூரில் மொத்தம் 34,00,000 பறை நெல் எடுக்கப்படுகிறது என்று. தோவாளை அகஸ்தீஸ்வரம் இவ்விரண்டு தாலுகாக்களில் மட்டுமே 20,00,000 பறை நெல்லும், குட்ட நாட்டில் இருந்து 40,00,000 பறை நெல்லும் ஆண்டுதோறும் எடுக்கப்படுவதாக கணக்கிருக்கிறது. மொத்தம் திருவிதாங்கூரில் ஆறு லட்சம் ஏக்கர்கள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆறு லட்சம் ஏக்கர்களிலிருந்து வருகிற நெல்லில், தோவாளை அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுகாக்களிலிருந்து மட்டும் 20,00,000 பறை நெல் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆக, விஸ்தீரண அளவையும் மொத்த Procurement யையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் இந்த இரண்டு தாலுகாக்களிலும் இருந்து ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் 30 பறைக்குமேல் நெல் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனல் மற்ற தாலுகாக்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆறு பறை நெல் தான் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் பல டிப்பார்ட்மென்டுகளும் செய்து வருகிறதைப்போன்று இந்த உணவுப்பொருள் திட்டத்திலும் இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு அநியாயம் செய்து வருகிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். பறை ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் பதிமூன்று அணு ஆறுபை (1-13-6) வீதம் Procurement விலையாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறது. அந்த ஒரு பறை நெல்லை ரூ. 2-9-0 என்ற விலைக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த நிலையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு பறை ஒன்றுக்கு 12 அணு லாபம் கிடைக்கின்றது. பின்னர் போன வருடத்தில் எருவுக்கு, manure வகையில் சப்ஸிடி 8 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அந்த 8 லட்சம் ரூபாய் அனுவதித்துக் கொடுத்ததில் நாஞ்சில் நாட்டிற்கென்று ஒரு காசு கூட கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்ஙனம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்காமல் Procurement மாத்திரம் நடத்திக்கொண்டு, அந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையில், இந்த அரசாங்கமாக்கிவருகிறதென்பதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த Control measures வருவதற்கு முன் நாஞ்சில் நாட்டில் எவ்வளவு உற்பத்தி இருந்ததோ, அவ்வளவு இப்பொழுதில்லை, இந்த measures வந்ததற்குப் பிறகு கட்டுப்பாடு எதற்காக வைத்திருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் அடிப்படையில் உணரவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கி உணவுப் பொருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் நிலை எய்தவேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் Control ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமானல் மக்களிடமிருந்து எடுக்கப்படும் பணத்தை மக்களின் நன்மைக்கே செலவுசெய்யவேண்டாமா? கோதையார் அணைக்கட்டிற்கு செலவான தொகை கிடைத்தவுடன் வரியைக் குறைக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தும், அந்தத் தொகையின் பன்மடங்கு கிடைத்த பிறகும்கூட நிலங்களின்வரி குறைக்கப்படவில்லை. அதற்குந்தான் மனமில்லையானல் ஆண்டுதோறும் எங்களிடமிருந்து நெல்லை கொள்ளை கொள்ளுவதில் சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் வருகிறதே அதில் வகைவைத்தாவது எங்கள் மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் கொள்ளை வரியை குறைக்கலாகாதா?

கனம் ஜாண் மத்தாய் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் சொன்னர்கள், Control is a necessary evil என்று. ஒரு இடத்திற்கு ஒரு விதம், மற்ற இடங்களுக்கு ஒரு விதம் என்றில்லாமல், பாரபட்சமற்ற முறையைக் கையாண்டு அரசாங்கம் நடக்கவேண்டும். Control ல் நெல் எடுக்கும்போது, போலீஸைக்கொண்டு அநாவசியமாக, அநியாயமாய் அடித்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இப்படித்தான் Control ம் Procurement ம் நடக்கிறது. பின்னர், Retrenchment வேண்டுமென்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கம், நெல் Procure செய்வதற்கென்று, அனுவசியமாக, அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக மார்ச் 6-ம் தேதி, நாஞ்சில் நாட்டில், நெல் எடுப்பிற்கென்று நாகர்கோவில் Taluk கச்சேரியில் இரண்டு Asst. Tahsildars யை நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 9 Asst. Purchasing Officers ம் 45|75 grade ல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று Clerk கள் 30|45 ல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri R. K. Ram]

பின்னர், இன்னும், ஒன்பது பார்வத்தியக்காரர்களும் மூன்று Peons ம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நாஞ்சில் நாட்டில் அறுவடை கழிந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாகி பெரும்பாலும் நெல் எடுத்ததிற்குப் பிறகு இத்தனை உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கு எதற்கு என்று நான் கேட்கிறேன். இப்படி, மக்களின் பணத்தை எடுத்து விரயம் செய்துவிட்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அந்த நாட்டில் ஒன்றும் செய்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. உங்களுக்குப் பேச்சிப்பாறை அணையை கட்டித் தந்திருக்கிறோமே யென்று சொல்கிறார்கள், மந்திரிமார்கள். அதற்காக இதுவரை காமாய் தந்த பணத்தைக் கழித்துவிட்டு, ஒரு பறை நெல்லிற்கு, 12 அணா லாபம் வருவதை வைத்துப் பார்த்தாலும் இதுவரையிலும் ஒரு கோடி இருபது லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வருகிறது. இந்த லாபத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், பேச்சிப்பாறை அணையைப்போன்று இன்னும் ஒன்றுகூடக் கட்டுவதற்குள்ள பணம் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆனால் அணைக்கட்டு ஒன்றுமே கிடையாது. இப்படியாக, ஒன்றுமேசெய்யாமல், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென்று ஒன்றும் செய்யாமல், Procurement யை மட்டும் ஒழுங்காக நடத்துவது இந்த அரசாங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல. மற்ற இடங்களில் மட்டும், எக்கர் ஒன்றுக்கு 6 பறை நெல் மட்டும் வருமானால், அது எங்களது திருவிதாங்கூர் தமிழ் நாட்டிற்குச் செய்யும் ஒரு பாதகமே ஒழிய, இந்த அரசாங்கம் செய்யும் ஒரு நன்மை என்று கருதமுடியாது. பின்னர் இவ்வரசாங்கம், ஒவ்வொரு தாலுகாக்களிலும் எவ்வளவு நெல் உற்பத்தி செய்கிறதென்று நான் இந்த அசெம்பிளியில் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு, உணவு மந்திரி அவர்கள் கணக்குத் தெரியாதென்று சொன்னார்கள். நமது நாட்டில் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் உணவுப்பொருள்கள் நமக்கு போதவில்லையென்றால் இன்னும் எவ்வளவு கூடுதல்வேண்டும், அன்னிய நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு உணவுப்பொருள்கள் வருத்தவேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் கணக்காக்கித் தெரிந்துகொள்ளாமல், இப்படி அந்நிய நாடுகளிலிருந்து வருத்தித் தருகிறார்கள் என்றால், அதில் ஏதோ ஒரு சூட்சி இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட கெட்ட வழக்கங்களையெல்லாம் மாற்றிவிட்டு, இந்நாட்டிலுள்ள எல்லா பாகங்களுக்கும், ஒரே கொள்கையை கையாளும் நிலைமையில் ரேஷன் முறையையும், Procurement முறையையும் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25 Mar 1950 Vol I

Sri. P. S. Nataraja Pillai: Sir, I move "to reduce the total allotment of Rs. 20,72,900 under Demand XIX by Re. 1".

Sir, this is about food control measures, perhaps one of the most important questions that face our country today. In the budget speech, the Hon'ble Finance Minister said that "the quota allotted to this State will therefore have to come mostly from the stock purchase in the surplus states within India", and again, "Travancore has, therefore, resolved to attain self-sufficiency in food and to cease importing food grains by the end of 1951. The problem of making up the food shortage is of special importance to this State which is deficit to the extent of over 50 per cent of its requirements.." and that steps are being taken up towards this end. So, unless the distribution is done effectively and control is exercised, we are likely to face a very grave situation". Already it has been announced that our allotment is going to be less by 30,000 tons or so. A reduction in the ration has also been announced. Now, one of the most important factors, as far as these control measures are concerned, will be to exercise effective supervision in rationing. To my knowledge, Sir, the supervision in the field of rationing in Travancore is slack, to say the least. Ration cards and the units granted have not been carefully scrutinized. In some areas, if you calculate on the basis of the units granted in particular Pakuthies, it will exceed the population in that Pakuthi. One of the primary causes for this situation was the profit-motive of the ration merchants. Whenever a ration merchant gets the permission to start a ration shop, the first attempt is to create ration cards. By creating ration cards, a kind of a false demand is created and the grain goes into the black market. One of the primary or fruitful sources of blackmarketing is the ration shops themselves. From the ration shop holder up to the highest people in control of those rationed goods, there seems to be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a kind of mutual understanding, and thus blackmarketing in rationed articles thrives in this country.

Therefore, Sir, unless special efforts are made to control rationing in this country, we will have, in the near future, to face a very perilous situation. That is a matter which this Government has to take into consideration.

Then, Sir, about the quality of the stuff. So far as I understand, we were depending upon foreign imports. We had no option of purchases. Now, as has been definitely stated in the address of the Finance Member, we will have to depend upon purchases from the surplus areas in India. If that is so, and if I am correcly informed, Travancore Government will have their own purchasing agents in those areas and they will be able to get good rice, if they are conscientious and honest. During the previous administration, somewhere in 1119, I know officers deputed from Travancore acted in such a way as to benefit themselves and not to benefit this country. That must be avoided. That is a very fruitful source of evil. A second rate quality rice could be got and transported here, which is a deficit area, and this Government will say we are forced to take it because we have no option in the matter. If sufficient care is taken by the officers deputed by Travancore, we must be able to get good rice and that at reasonable rate.

Then, Sir, in the budget there is an allotment of Rs. 25 lakhs on food subsidy. Sir, food subsidy is to meet the loss which this State sustains owing to the difference of prices—the cost price of the Travancore Government and the selling price of the Travancore Government. The imported foodstuffs in India were got at a very high rate and were supplied to the Travancore Government at the rate at which they were imported in India, and the selling price was fixed up by the India Government and adopted by Travancore Government also. The difference between the cost price and the selling price was met by the Travancore Government, and later on with the help of the Government of India. Now when we are purchasing from India, I don't know whether there will be any difference between the selling price and the purchasing price. We will be able to purchase it at a particular rate and must be able to sell it at the same rate; because it is Indian produce and is controlled by the Central Government. Reasonable selling price will be fixed by the Central Government and we purchase at that rate and we sell at that rate with the cost of transportation. So I think, Sir, there may not be any difference between the price at which the stuff is purchased and the price at which it is being sold. Therefore, there will be no necessity to provide for a subsidy like that. And I would like the position to be clarified by the Hon'ble Minister in charge when he may, perhaps, reply to this.

Sri. Panampilli Govinda Menon: Will the Hon'ble Member like to have the information now regarding the prices?

Sri. P. S. Nataraja Pillai: My time is limited. Anyhow I would like to have the details.

Sri. Panampilli Govinda Menon: Sir, the Government of India have not fixed any uniform price for the rice allotted to this State from the different States. For example from Madhya Pradesh, *i. e.*, the Central Provinces, we are getting rice at about Rs. 13 per maund. Then we have to meet the transport charges also. From Uthar Pradesh, *i. e.*, the United Provinces, we get at rates ranging from 17 to 22 rupees per maund. And we are selling at a certain fixed rate here. It is estimated that the total selling price to the ration card holders will be less than the cost price. That is to say the Government will incur a loss.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: May I understand it correctly, Sir. Uthar Pradesh is selling rice at an abnormal price of Rs. 22 per maund and we will have to sell it incurring a loss?

That was exactly what I want to say, Sir. Since the Government of India have taken up the responsibility of controlling the whole food supply throughout the Indian Union, I think it is the inescapable duty of the Central Government to fix the prices in relation to the cost of production.

Sri. Panampilli Govinda Menon: I agree.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: That is a matter which this Government has to put before the Central Government with all their strength behind it. We are one and agreed on this point. And it is not fair that a particular Province can have the right to put up their prices to a very abnormal rate, not taking into consideration the cost of production, and demand high prices from a deficit area like Travancore. I would suggest that this Government, with the backing of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. S. Nataraja Pillai]

the public opinion of this State, should put this factor before the Central Government with all their strength and get justice.

Then in the case of local procurement, Sir, the transport charges are too heavy. That is, if I understand it correctly, I think an average rate of 4 annas is charged on one para of paddy. Sir, some years ago most of the Members of this House may know that the transport charges from Cochin to Travancore for one sack of rice would not exceed more than 4 annas. Sir, 8 paras of paddy go to make one sack and the transportation charge for one sack will now work out to Rs. 2. Considering the condition of our State, is it a reasonable charge to be added on to the consumer? That requires a lot of scrutiny by the Department.

Then, Sir, I hear a lot about landing contracts and the wastage. Landing contractors transportation contractors and others are making colossal profits. It is rumour—I don't vouch for what I say, but I speak from what available information I have got. They are making colossal profits. When there is availability and possibility for cheaper transport by water they transport by lorries and petrol is being supplied. Why this lorry transport is availed of for transporting foodstuffs from Kottayam to Trivandrum, it is difficult to understand. This can be done at a very cheap rate if water transport is availed of and that without adopting the circuitous route by road. Thereby you can save petrol also. Adding high transport charges to the selling price for the poor consumer is unjustifiable according to me. If proper care and proper analysis of the cost of transportation are undertaken in these transactions, perhaps we will be in a position to supply the ration at a cheaper rate. That is one aspect of the matter, which I would like the Food Minister to consider.

Then, as far as my information goes, there are very large wastages. There is duplicate transportation, Sir. For example, the Vilavancode Taluk is a deficit area for 70 per cent of its requirements. Paddy procured from 20 miles away in Nanjinad area is taken away to Kottarakara or some other place in the north, then paddy landed at Quilon or Cochin or some other place is transported to Vilavancode. That means additional price which goes to swell the prices.

Sir, about procurement something was said that Travancore procurement does not go on a par with the Cochin procurement. Sir, I have not studied the facts in detail. For the last four or five years, whenever the Food Commissioners came to Travancore I had occasion to meet them and talk about matters of procurement and control and supply. I had occasion to meet them off and on. I have my own point of view on procurement, Sir. Holding of wet lands in Travancore is abnormally small. The system of purchase is from surplus stock. The holdings are so fragmentised and so small that when you are expected to purchase only the surplus from the paddy cultivators, naturally the procurement will be very small in a heavily deficit State. We can procure only the surplus quantity. The available landed holdings in Travancore are parcelled out in a greater number and in smaller area. So, what there will be for procurement will be less. That aspect has to be sufficiently studied by the Food Minister. I had occasion to impress this some time ago when some Food Administrators of India came to this country. I requested them to study that aspect—whether they studied or not I don't know—but I only remember that they said that in Travancore the procurement is so low because of the evasion of the people. I for one feel sure that, when taken in all, our people do not differ very much from people of other parts. What I say is this: Sir, in Nanjinad area, every season, the procurement figures reach the target. I know it as a matter of fact that 80 per cent of the target is procured from Thovala and Agasteeswaram. That goes to show that wherever there is surplus the people surrender it. There is no abnormality with our people. If there is a surplus they willingly surrender; but if there is no surplus you cannot compel them to surrender. So far as procurement is concerned we are having the target figures.

Sir, I had occasion even before to suggest that the crop cutting scheme and assessment must be taken up. India Government has done it. If a crop cutting party is organised and before the crop season begins if an assessment is made, on that basis you can assess for each taluk, and this difficulty can be avoided. I think the procurement will also be better.

Sir, I am given to understand that in all parts of the State wheat is not available, this being reserved for special people for special reasons and so on. Even here no wheat is available for some time. That is a matter which I want to place before Government for consideration and I do not want to take more time.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്രീ. തരൃത്തു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ : സർ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണു്. ഇവിടെ വിളയുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങൾ മുഴവൻ തന്നെ ഈ രാജ്യത്തു ചെലവാക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് ബ്ലാക്കുമാക്കറ്റിലാണെങ്കിലും രാജ്യത്തിനു പുറത്തുപോകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണു്. ആഹാരസാധങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തു വളർത്തുന്നതിനു കർഷകർ ചെലവായതെങ്കിലും കൊടുക്കാതെ സാധുക്കളായ കർഷകരിൽനിന്നും ഉള്ളതുതുയും പിടിച്ചെടുത്തു ഭക്ഷ്യക്ഷാമത്തെ നേരിടാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു വെറും വ്യാമോഹം മാത്രമാണു്. ഇന്നു ധാരാളമായി പണം മുടക്കിയാൽകൂടി അതിനുതക്കവണ്ണമുള്ള വിളവു കിട്ടാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ അനവധിയുണ്ടു്. അതായതു ഈ മൂർക്കണ്ടങ്ങളിൽ ഒരു പറ നെല്ലു കൃഷിചെയ്തു കിട്ടുന്നതിനു രണ്ടുരൂപാ, രണ്ടേമുക്കാൽ രൂപവരെ ചെലവാകും. അതുപോലെതന്നെ തേക്കു മൂർപ്രദേശങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കപ്പ നടുകയാണു്.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വളർത്തുവിക്കുന്നതിനായി ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ൫ ലക്ഷം രൂപാ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതു മുഴവനും പാഴ്ചെലവാണെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിലേയ്ക്കു ഒരു കമ്മിറ്റിയെയോ ഒരു ബോർഡോ ഒക്കെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായും പറയുന്നതുകേട്ടു. ആ ബോർഡു വെറും സങ്കല്പത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ബോർഡാണു്. ഇപ്പോൾ ഈ ബോർഡിനേയും കമ്മിറ്റികളേയും പറ്റി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിയുള്ള അഭിപ്രായം ഇതെല്ലാം വെറും നാമമാത്രമാണെന്നും ഈ ബോർഡിൽ കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരിചയമുള്ളവരാരും തന്നെയില്ലെന്നുമാണു്. ഇപ്പോൾ കൃഷി വളർത്തുവിക്കാനായി അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വണ്ടൻമേട്ടിലാണു്. അവിടെ കപ്പ, മുതലായ കൃഷികൾ മാത്രമെ സാധ്യമാകയുള്ളൂ. അവിടെ വിപുലമായ തോതിൽ കപ്പ കൃഷിചെയ്യാൽതന്നെ അതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടു്. അവിടെനിന്നും വൃമൈൽ വണ്ടികളിൽ കൊണ്ടുവന്നുവേണം ചേത്തല മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു്. അതു വളരെ പ്രയാസവും ചെലവുമുള്ള കാര്യമാണു്. കൂട്ടികൊണ്ടുവേണ്ടി ഉയർന്ന മേശപ്പുറത്തു പലഹാരങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതുപോലെയാണു് വണ്ടൻമേട്ടിൽ കൃഷിക്കായി സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു് ഈ ൫ ലക്ഷംരൂപാ ഇപ്പോൾ ചെലവു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ പണം തെക്കുള്ള ഒരു അണയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അതു കുറെക്കൂടി ഫലപ്രദമായിരുന്നേനെ. അതു ഒരു ലവൽപ്രദേശമാണു്. അതുപോലെതന്നെ കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റിലുള്ള അണയും നന്നാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ വലിയ ഗുണമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഇതെത്താൻ കെട്ടണയ്ക്കുവേണ്ടിയും പണം ചെലവാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. അതുമൂലം ജലസേചനസൗകര്യമുണ്ടാക്കി കൃഷി വളർത്തുവിക്കാമെന്നാണു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി പണം ചെലവാക്കുന്നതിനു മുൻപായി ഏതാനും പരിചയമുള്ള വിദഗ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു പരിശോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ആ അണ ശരിയാക്കുന്നപക്ഷം അറുപത്തിനാലായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യാമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഇതു വെറും മിഥ്യാബോധമാണെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇന്നു അതിലേയ്ക്കു ചെലവു ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ നാലിരട്ടി ചെലവാക്കിയാൽ കൂടി ഈ അറുപത്തിനാലായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യപ്പെടുകയില്ല. അതിലേയ്ക്കു ആരെങ്കിലും മുതൽ മുടക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതു സമ്മതിക്കാം. അല്ലാതെ, ജനങ്ങളുടെ പണത്തിൽനിന്നും ഈ അൻപത്തിനാലും അറുപതും ലക്ഷം രൂപാ എടുത്തു ഇങ്ങനെ ചെലവുചെയ്യാൻ പാടില്ല.

എന്റെ സ്നേഹിതൻ, ശ്രീ. ഇക്കണ്ടവാര്യർ അവർകൾ ഇതിലേയ്ക്കു ശ്രമിക്കാതെ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചോ എങ്ങനെയോ എന്നറിഞ്ഞില്ല അദ്ദേഹവും ഇപ്പോൾ ഈ ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹവും കൂടിചേർന്നു ഇങ്ങനെ ഈ സാധുക്കളുടെ പണം പാഴ്ചെലവു ചെയ്യുന്നതു നിർഭാഗ്യകരമാണു്. അതു മാത്രമല്ല, വകുപ്പു അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മന്ത്രിക്കു ഈ ഒരു വകുപ്പു മാത്രമല്ല, നോക്കേണ്ടതു്. റോഡു ട്രാൻസ്പോർട്ട്, ഇലക്ട്രിസിറ്റി, കൃഷി, ഇറിഗേഷൻ എന്നുവേണ്ടാ പല കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ വകുപ്പുകൾ ഒരു മന്ത്രിയുടെ മുമതലയിലായതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു് ഒന്നും ശരിയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri Thariath Kunjithomman]

യി അനേഷിക്കുന്നതിനു സൗകര്യവുമില്ല. തന്മൂലം സാധുക്കളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിഴി ഞ്ഞെടുക്കുന്നതായ പണം ഇങ്ങനെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വങ്ങിപ്പിക്കുന്നതിനെന്നും പറഞ്ഞു പാഴ്ച്ചെലവു ചെയ്യുന്ന എന്നുള്ള ഒരു ആക്ഷേപം പരക്കെ ജനകീയഗവൺമെൻറിനെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നതിനു ഇടയാക്കുന്നതാണു്. അങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യണം. ക്ഷേ്വഖ്നവിനെന്നും പറഞ്ഞു് കണ്ണുമടച്ചു പണം അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഈ സഭ അതു ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുതു്. ഞാൻ പറയുന്നതു ഈ ഭ്രമികം കൊടുക്കുന്നതു അഞ്ചോ, മൂന്നോ എക്കറായി തുണ്ടു തുണ്ടായി കൊടുക്കണമെന്നാണു്. കൂടാതെ ഓരോരുത്തർക്കും അഞ്ചുരൂപവീതവും കൊടുക്കണം. പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ലക്ഷം രൂപാ അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവാകട്ടെ. അവിടെ കപ്പയോ നെല്ലോ മറ്റു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളോ കൃഷി ചെയ്യണ്ടാക്കട്ടെ. തൽക്കാലം ഈ ൪ ലക്ഷം രൂപായിൽ ഒരു ഏഴുലക്ഷം അതിലേയ്ക്കായി ചെലവുചെയ്യുന്നോക്കുക. അതിന്റെ ഫലം അറിഞ്ഞിട്ടു്, അതാണു പ്രായോഗികമായിട്ടുള്ളതെന്നു് തോന്നുന്നെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുക.

ശ്രീമതി ആനി ജോസഫ്: സർ, ഇവിടത്തെ ക്ഷേ്വകപ്പ കൺട്രോൾ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇക്കായ്ത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സുഖങ്ങളും കുറവുകളും വിസ്മരിക്കത്തക്കതായിരുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഈ സഭയിൽ ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ക്ഷേ്വകപ്പുമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി, കൊച്ചിയിൽ ൪൦ ശതമാനവും തിരുവിതാംകൂറിൽ ൫൦ ശതമാനവും നേല്പെട്ടുണ്ടെന്നു്. ഈ ൫൦ ശതമാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ വളരെയധികം രഹസ്യങ്ങളുണ്ടു്. ൧൯൪൯-ൽ അതായതു ൧൦ സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു കൊച്ചിയിൽ ആറരലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമി കൃഷിചെയ്തിരുന്നു എന്നാണു് മനസ്സിലാകുന്നതു്. ഇന്നെത്രയാണെന്നോ? അന്നത്തേക്കാൾ ൫൦,൦൦൦ ഏക്കർ ഭൂമി കുറവു്. വളരെ ആയിരം ഏക്കർകണക്കിനു ഭൂമി അതിനുശേഷം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുമുണ്ടു്. കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ രണ്ടുവർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം കൃഷിചെയ്തിരുന്നിടത്തു് ഇപ്പോൾ വർഷംതോറും കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഇരുപതിനായിരം ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലത്തു മാത്രമാണു് ഇന്നു കൃഷിചെയ്യുന്നതെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്. ഈ ആറരലക്ഷം കൂടാതെ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുകൂടിയും ഇപ്രകാരം ഇരുപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു കുറവായിട്ടാണു് കൃഷിനടത്തുന്നതെന്നു പറയുന്നതു സർക്കാരിനു കള്ളക്കണക്കു കൊടുത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. കൂടാതെ വിളവെടുപ്പിന്റെ കണക്കു് വളരെ അധികം താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ വകരണ്ടിൽ കൂലവു വളരെ അധികം ചെയ്തതിനുശേഷമാണു് ഈ ൫൦ ശതമാനം എന്ന കണക്കിലെത്തിയിരിക്കുന്നതു്. എത്ര ഏക്കർ ഭൂമി ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടു്? എത്ര നെല്ലു് വിളവുണ്ടു്? എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു കണക്കു കണിശമായി ഗവൺമെന്റെടുക്കണം.

കൂടാതെ ഈ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ മുഖേന സർക്കാരിൽനിന്നും റേഷൻ വിതരണം നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു ഉപഭോക്താക്കൾക്കു വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ചാക്കൊന്നിനു ൪൯ പതണയും നാലു റാത്തൽ അരിയുമാണു ഈ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ ഉപഭോക്താക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഇതു ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറു് മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി ഈ ഏർപ്പാടു് മാറ്റുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുവരികയാണെന്നു അറിയുന്നു. ഇപ്രകാരം ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു സാധാരണക്കാർക്കു വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. സർക്കാർ ഇതിൽ യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവും കാണിക്കാതെ വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതാണു്. മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർമുഖേന വിതരണം നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ചു് ൫൦-ൽപരം ലക്ഷംരൂപായാണു് ഈ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു നഷ്ടം ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഗവൺമെൻറു് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുമ്പോൾ ൫൦ ലക്ഷം രൂ. ചെലവുവന്നാലും ബാക്കി ൫൦ ലക്ഷം ലാഭിക്കാവുന്നതാണു്.

ഇവിടെ പല മെമ്പർമാരും പറയുകയുണ്ടായി, തിരുവിതാംകൂറിലും പ്രത്യേകിച്ചു് തിരുവനന്തപുരത്തും വളരെ വൃത്തികെട്ട അരിയാണു കിട്ടുന്നതെന്നു്. അതിന്റെ പിന്നിലും ഒരു രഹസ്യം ഉണ്ടു്. കൊച്ചിയിൽവരുന്ന അരിയും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നാണു് വരുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ു. പക്ഷെ അവിടെ അതു ശ്രദ്ധിയാക്കിയേ കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നൊരു നിയമമുണ്ടു. ഇവിടെ ആ നിയമമില്ല. ഇവിടേയും അതുപോലെ ശ്രദ്ധിചെയ്യ കൊടുക്കണമെന്നു നിബന്ധന ഉണ്ടാക്കണം. സംയോജനത്തിനുശേഷം കൊച്ചിയിൽ അരി വുത്തിയാക്കേണ്ടതില്ലെന്നു കല്പനയായിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. അതന്യായമാണു. അങ്ങനെ വുത്തിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ അരശതമാനംപോലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അഥവാ അങ്ങനെ അരശതമാനം നഷ്ടം സഹിച്ചാലും നല്ല അരി കിട്ടുന്നതാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു അപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്നു സർക്കാരിനോടു എനിക്കു ഉരുത്തിനയുണ്ടു.

Sri. A. Thanu Pillai: I did not think of intervening in this debate until I heard some information given to the House by the Hon'ble Minister in regard to the price of foodstuffs that are now supplied by the Government of India from Indian States. I was under the impression that when foreign imports cease and we are supplied with rice procured within the country, there will be a substantial reduction in the price of rice; but from what he now tells us we have to infer that no substantial reduction in price can be expected. At the same time the Finance Minister told us that only substantial loss consequent on the supply of foodstuffs need be anticipated. Anyway he does not anticipate any loss to Government on account of the supply of rice. Now I cannot reconcile the statements. Because the Hon'ble Mr. Panampilli Govinda Menon now says that we have been asked to pay up to Rs. 22 per maund of rice if you get it from the United Provinces. If the price of a maund of rice goes up to Rs. 22, that means per bag of rice supplied here—6 paras—Rs. 44; and then added to it there is conveyance charges. So we would be paying probably more than what we are now paying, *i.e.*, Rs. 48 per sack. Then the result would be either we shall have to increase the price of ration supply or if you retain the present price still we will be incurring approximately the same loss. We will be getting at a less price from Central Provinces, I think, as I understand, that the facts are correct.

Now, Sir, I have to point out one important thing in regard to this. Formerly, before the Financial Integration and the coming into force of the Constitution the Government of India used to tell us: "We do not inconvenience your other sources of revenue as the Provinces do. So we cannot help you financially". Later on with great difficulty they were induced to pay a subsidy of 50 per cent of our losses and after full financial integration they say that they need pay 75 per cent as in the case of Provinces. Now, my submission in regard to this matter is this. That is not the attitude the Government of India should take. We are after all a poor State and our people have been paying all these years very high prices for foodstuffs we get. That is to say, we were paying about Rs. 48 per sack of rice—*i.e.*, 2 maunds—and the consumers had to pay sometimes Rs. 42. Now I think the figure has come to Rs. 34. That is a considerable loss to Government. Now, in the Provinces that is not the position. In this connection, we must impress upon the Government of India the fact that they must take the view that the whole country is one unit for the purpose until we tide over the food crisis. They have not shown their readiness to do so. There may be slight variations. But the Central Provinces man gets rice at Rs. 10 per maund and we pay Rs. 22 and locally we should pay Rs. 24 or 25. That is something really insupportable, if we have to continue to pay this. There is that aspect of the matter. They ought to change their policy. I know the difficulty in inducing them to do it. They must do it. The Finance Minister's figures in regard to losses will not prove true. We ask our people to continue to pay it. What about the procurement price? It is at the instance of the Government of India that the procurement price of paddy was reduced to Rs. 1—13—6. That amounts per maund of rice—6 paras of paddy—about it Rs. 11. Now they have asked us to pay only Rs. 11 per maund of rice. That obtains more or less uniformly throughout India. Even in the United Provinces the price per maund of rice will not exceed 11 or 12 rupees. How can the Government of India ask us to purchase a maund of rice at Rs. 22? Is it that certain Provinces which are situated in such a way that they can produce paddy be allowed to exploit other areas where paddy will not grow in sufficient quantity? Then I ask, are we not a part of India? They must at least help us to get rice for prices at which it is being procured in the United Provinces and the Central Provinces. Is it proper for them to ask us to pay Rs. 22 per maund of rice when the procurement price in U. P. is only Rs. 11 per maund? Added to that we have to meet the conveyance charges. The matter has to be placed before the Government of India. If it has not been placed before them, it must be very forcibly placed before them. What is the fun of our people being asked to buy at exorbitant prices? It is well known to all of us that in the near future, that is for some years, we may not be able to attain self-sufficiency. Probably at no time can we hope to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. Thanu Pillai]

fully meet all our demands. In spite of the provision we have made for big irrigation schemes and all that, for some considerable time, for some number of years, we have to depend upon food from outside Travancore-Cochin and this arrangement cannot certainly be tolerated. If it is not within our power, then we must see that the matter is very forcibly placed before the Government of India. Though I cannot dogmatize, there is a provision in the Constitution, Article 369, which says: "Notwithstanding anything in this Constitution, Parliament shall, during a period of five years from the commencement of this Constitution, have power to make laws with respect to the following matters as if they were enumerated in the Concurrent List, namely:—

(*a*) trade and commerce within a State in, and the production, supply and distribution of, cotton and woolen textiles, raw cotton (including ginned cotton and unginned cotton or kapas), cotton seed, paper (including newsprint), foodstuffs (including edible oilseeds and oil), cattle fodder (including oil-cakes and other concentrates), coal including coke and derivatives of coal), iron, steel and mica;"

I think under this Article the Central Legislature can even legislate to control the production, supply, distribution and movement of foodstuffs for a period of five years. Now this provision was included in the Constitution in derogation of the powers of the State Government to help the entire country in a crisis of this kind. I do not see any reason why such power should be exercised by the Central Legislature to get the price of foodstuffs reduced.

I think I have made my point clear and I hope the Government wi l see that this is brought to the notice of the Government of India and inform them that this Legislature thoroughly disapproves the stand the Government of India has taken. It is the duty of this Government to see that we get our rice at reasonable rates.

Then, again, Sir, I have to draw the attention of the House to another point. Now, why should they give us our rice from far off U. P. and Bihar ? Madras must be fully self-sufficient and considering that transport charges would be very heavy, they can direct the Madras Government to give us our supplies from surplus areas in Madras. And Madras may be asked to take from C. P. and other places. Why not these conveyance charges be uniformly distributed ? If you produce more in Ambalapuzha, it is not for the Ambalapuzha people alone, but that should be distributed throughout the whole State. We should get our supplies from the neighbouring States, and those neighbouring States may get from other surplus areas near them. That would reduce our transport charges. I think, Sir, these facts would be borne in mind by the Government.

ஸ்ரீ. ஏ. ராமசுப்பிரமணிய கரயாளர்: அன்று இந்த சபையில் ஸ்ரீமான் குஞ்சுத்தொம்மன் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே Nepotism, Favouritism, Communalism, இவைகள் தான் நிறைந்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் ஒன்றுசொல்ல மறந்துவிட்டார். அதாவது இந்த நாட்டில் Anti Tamilism இருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு அநேகத் தெளிவுகள் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது, செங்கோட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் அது, நெல் கிருஷியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு பிரதேசம். அங்கே அநேகமாக, நெல் கிருஷி செய்யக்கூடிய வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் வசதிகள் எல்லாம் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் இப்பொழுது இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால் இதற்கு முன்னிருந்த மந்திரி ஸ்ரீமான் இக்கண்டவாரியர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தார்கள். நானும், அவருமாகப் போய் இரண்டு மூன்று இடங்களைப் பார்த்தோம். புளியரை பக்கத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமூலநாதப்பேரி அணைத்திட்டத்தை முதலாவதாக பார்வையிட்டோம். இந்த ஸ்கீம் 30 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே Investigate செய்து Sanctionசெய்த திட்டம். அதற்குக்குறைந்தது 5 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமான் இக்கண்டவாரியர் அவர்களே, அந்தத் திட்டத்தை உடனே நடப்பில் கொண்டு வாலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்தத்திட்டத்தைப் பற்றி ஆலோசித்ததாகவே தெரியவில்லை. அதே மாதிரி தெப்பக்குளம் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. பின்னர் கல்லார் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் அதைப்பற்றியுள்ள தகவல்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

களை சேகரிக்க இந்த அரசாங்கம், இன்னும் ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது Improved seeds என்று சொல்லிருக்கிறார்களே அது மற்ற இடங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

The scheme of paddy seed improvement has made fair progress in the Trichur District where 30,000 acres are under improved strains and satisfactory progress is being made in other districts also என்றிருக்கிறது.

ஆனால் தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு இதுவரையிலும் அப்படிக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் அந்த seeds களை தமிழ் பிரதேசங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, well sinking schemes ஆரம்பித்தார்கள். 600 ரூபாய் Subsidy கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லிருக்கிறார்கள். இதற்காக அநேக மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி யாதொரு தகவலும் தெரியவில்லை. ஆகவே இதற்கு வேண்டிய Sanction கள் உடனடியாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ: സർ, ക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ കുറവിനു് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനായി ഇവിടെ ഗവൺമെൻറു് വളരെ അധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതേവരെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ആ പരിശ്രമംകൊണ്ടു് പറയത്തക്ക ഗുണമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഗവൺമെൻറും സമ്മതിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഒരുതരത്തിലും ഇവിടെ ഗവൺമെൻറു് വില്ലുന്ന ക്ഷേണസാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ ഒരംശമെങ്കിലും കുറയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടിനു് സാധിച്ചിട്ടില്ല. അനവധി ആയിരംരൂപാ ഗവൺമെൻറു് ക്ഷ്യോല്പാദന പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ചിലവെഴുതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ ഇത്ര അധികം പണം ചിലവുചെയ്യുന്നതായ ഈ പദ്ധതി ഞങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും കൂടാതെ, അതിനു് ആവശ്യമുള്ള വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം അന്വേഷിക്കാതെ, അപ്പപ്പോൾ വരുന്ന മന്ത്രിമാക്കു് അപ്പപ്പോൾ തോന്നുന്ന മനോഗതി അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയായിട്ടാണു് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്. ക്ഷ്യോല്പാദനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പോലും അശേഷവും ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാതെയാണു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ മറ്റു കാര്യത്തിൽ വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനു പ്രത്യേകം തെളിവു് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈവകയ്ക്കു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായ ഭൂമികൾ കൃഷിചെയ്യുവാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന അന്യായം വളരെ അധികമാണു്. പാവപ്പെട്ടവനു് ഒന്നും രണ്ടും ഏക്കർ സ്ഥലംവീതം കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു് വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് പരസ്യമായ പ്രഖ്യാപനം. എന്നാൽ ഈ സ്ഥലം മുഴുവൻ കൃഷിഭൂമികൾ ധാരാളം കൈവശമുള്ള വലിയ മുതലാളികൾക്കാണു് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഭേദികളുള്ള കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മിക്കതും ചില എം. എൽ. എ.മാക്കും മന്ത്രിമാരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവക്കും അവരുടെ സിൽബന്ധികൾക്കുമാണു്.

ശ്രീ. പോൾ തളിയത്തു്: സർ, ഒരു പോയിൻറു് ഓഫ് ഓർഡർ. ഇവിടെ ഡിസ്കഷൻ നടക്കുന്നതു ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിനെപ്പറ്റിയാണു്. അങ്ങിനെ ഒരു മോഷനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷനു് സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയാമോ?

മി. സ്പീക്കർ: ഇതു് ടോട്ടൽ ഡിമാൻഡിന്മേലുള്ള ഒരു കട്ടായതുകൊണ്ടു് Food Production Measures-ം ഇതിൽപ്പെടും.

ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ: ഇന്നു് ഈ ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതു് ഒരു തത്വത്തേയും രീതിയേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലെന്ന ഇതേവരേ കൊടുത്തതായ ഭൂമികളുടെ കണക്കെടുത്തു നോക്കിയാൽ കാണാം. ഇന്നു ഭൂമികൾ കൊടുക്കുന്നതു മുഴുവനും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രഖ്യാപിതനയം അനുസരിച്ചുള്ളതല്ലെന്ന അന്വേഷിച്ചാൽ ഗവൺമെണ്ടിനു് അറിയാവുന്നതാണു്. സ്ഥലമുള്ളവക്കു് ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കൾ കൂടുതലായും സ്ഥലമില്ലാത്തവക്കു് പത്തമ്പതുപേക്കുടി രണ്ടും മൂന്നും ഏക്കറും എന്ന കണക്കിനാണു് കൊടുക്കുന്നതു്. അൻപതും നൂറും പേക്കുടി, അതും ഭൂമിയിൽ വേലചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ള പത്തൻപതുപേക്കുടി, ഒരു വസ്തു കിട്ടിയാൽ അതുകൊണ്ടു ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശം ഈ പദ്ധതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri Mannath Padmanabhan]

യുടെ നടപ്പോട്ടുകൂടി വസ്തു ഇല്ലാത്തവർക്ക് വസ്തുവുംകൂടി കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ വസ്തു ഉള്ളവരുടെ കയ്യിൽ ഈ വസ്തുക്കൾ കൂടുതൽ കിട്ടുകയാൽ ഈ ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം പൊളിഞ്ഞുമട്ടിലാണ് വന്നിരിക്കുന്നതു്. അതിനു പ്രധാനമായ കാരണം ഇതിനു് പ്രത്യേകം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പരിചയവും കഴിവും ഉള്ള മന്ത്രിമാർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. അനേകലക്ഷം രൂപാ ചെലവുചെയ്തു് ഈ മാതിരിയുള്ള പല പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇവിടെ നടത്തുന്നുണ്ടു്.

ശ്രീ. എം. ഐ. പോൾ: ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിലെ മെമ്പറന്മാർ ആരെല്ലാമാണെന്നു മെമ്പർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?

ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ: അതിലെ അംഗങ്ങൾ ആരെല്ലാമാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും മന്ത്രിമാർക്കു ഇഷ്ടമുള്ള അംഗങ്ങളായിരിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

സർ, അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ, സമർത്ഥനും വിശ്വസ്തനുമായ ഒരു മന്ത്രിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഏല്പിക്കണമെന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

ശ്രീ. എം. ഐ. പോൾ: സർ, ഒരു പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡർ. ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞു, സ്വാധീനശക്തിയുള്ള എം. എൽ. എ.മാർക്കു ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നുവെന്നു്. അങ്ങനെയുള്ള എം. എൽ. എ.മാർ ആരെല്ലാമാണെന്നു പേരു പറയേണ്ടതാണു്, അല്ലെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായം പിൻവലിക്കണം.

Mr. Speaker: There is no allegation or charge levelled against a particular member. I do not find anything objectionable. The Hon'ble Minister in charge may reply.

ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ: സർ, എനിക്കു ആദ്യമായി പറയാനുള്ളതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ. താണുപിള്ളയുടെ വാദഗതിയെപ്പറ്റിയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഈ സഭാംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സർ, ഇതുവരെയായിട്ടു് അരി നമുക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് വിദേശത്തുനിന്നുമായിരുന്നു. വിദേശത്തുനിന്നു കിട്ടുന്ന അരിയുടെ വിലയും ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു അവർ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിലയും അനുസരിച്ചു് ഈ അടുത്തകാലത്തു് ൪൦ ശതമാനവും അതിനടുത്ത കാലത്തു് ൬൫ ശതമാനവും തുക സഹായധനമായി ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും നമുക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യക്കു് അകത്തുനിന്നുതന്നെ അരി കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് വളരെ വില സഹായം ഉണ്ടാകുമെന്നാണു് മിക്കവരുടേയും പ്രതീക്ഷ. അതു ശരിയല്ല. മദ്ധ്യപ്രദേശത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന അരിക്കു് മണ്ടു് ഒന്നിനു ഏകദേശം രൂപയും ഉത്തരപ്രദേശത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന അരിക്കു് മണ്ടു ഒന്നിനു ഏകദേശം മുതൽ ൨൫ രൂപവരേയുമാണു് വില കൊടുക്കേണ്ടതു്. അതിനുംപുറമെ വാഹനച്ചിലവും വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ കുറെ കാലംകൂടി അരിയുടെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു നഷ്ടമാകുന്നതാണു്. ഉത്തരപ്രദേശത്തുനിന്നും അരി കിട്ടിത്തുടങ്ങിയതു് ഈ അടുത്തകാലത്താണു്. നമ്മുടെ ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കു് ശക്തിയായി നിവേദനം സമർപ്പിക്കയും ആ ഗവൺമെണ്ടു് ഒരു ഉറച്ച നില അവലംബിക്കയും ചെയ്തുണ്ടതാണെന്നു ശ്രീ. താണുപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആ അഭിപ്രായത്തോടു പരിപൂർണ്ണമായി ഞാനും യോജിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും അരിയും നെല്ലും കിട്ടാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ നാട്ടുകാരുടെ പരാതിതീർക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ആ കാര്യം ഗവൺമെണ്ടു് ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചുവരികയാണു്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് റേഷൻ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ആദ്യം മുതലുതന്നെ റേഷൻ ഫുഡ് ഔൺസു് ആയിരുന്നില്ല. സംയോജനക്കാലത്താണു് ഫുഡ് ഔൺസാക്കിയതു്. അതിനുമുമ്പു് വ ഔൺസു് മാത്രമായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ചില അവസരത്തിൽ വ ഔൺസിനുപകരം ൪ ഔൺസും ആയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കുറെയധികം അരി സ്റ്റോക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു വ ഔൺസിനെ് ഫുഡ് ഔൺസാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചതു്. അരി ഫുഡ് ഔൺസിൽനിന്നും വ ഔൺസായിട്ടു് കുറച്ചതിനെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസ്സുനോട്ടു് ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യിടെ പുറപ്പെട്ടുവിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ സഭയിലെ ഏതാനും ചില അംഗങ്ങൾക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സംസ്ഥാനത്തെ ഹൈഡ്രോ ഇലക്ട്രിക് സംരംഭംമൂലം വളരെയധികം നെല്ലും അരിയും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ധരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഈ കുറവു് വരുത്തിയതെന്നും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചതു് ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഫൻ ൪൯ ആഗസ്റ്റു് മാസത്തിലാണു് ഫൻ ൪൦-ലേയ്ക്കുള്ള കോട്ട ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചതു്. അന്നു ൩,൪൨, ൦൦൦ ടൺ അരി നമുക്കു അലോട്ടു് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ഇഫെക്ടീവു് കോട്ടാ ൩,൩൨, ൦൦൦ ടൺ ആയിരുന്നു. അതിനുശേഷം ൩,൩൪,൦൦൦ ടൺ അനുവദിച്ചു. അതിനുശേഷമാണു് വിദേശത്തുനിന്നും ഇറക്കുമതി കുറയ്ക്കുവാൻ ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചതു്. അങ്ങനെ അവരുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം ഇറക്കുമതിയെ നിയന്ത്രിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ കോട്ടാ ൩, ൦൦, ൦൦൦ ടണ്ണായി കുറഞ്ഞു. ഇവിടത്തെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയെ പരിഗണിച്ചാണു് ഇത്രയുംമാത്രം കുറച്ചതു്. എന്നാൽ മദ്രാസു് മൈസൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിൽ കൂടുതൽ കുറച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള പോരായ്മ നാം നികത്തേണ്ടതു് രാജ്യത്തെ പ്രൊക്യുർമെന്റുകൊണ്ടാണു്. പ്രൊക്യുർമെന്റു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ശേഖരിയായിട്ടു നിറുത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു് ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ൩,൩൩,൦൦൦ ടണ്ണിൽനിന്നും ൩,൪൦,൦൦൦ ടണ്ണായി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ഫ൦ ശതമാനസിൽനിന്നും വ൪ ശതമാനായി കുറയ്ക്കേണ്ട കാരണമുണ്ടോയെന്നു ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള ചോദിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കുറച്ചതു നമ്മുടെ അലോട്ടുമെന്റിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള കൂടുതൽകൊണ്ടോ കുറവുകൊണ്ടോ അല്ല. മുമ്പു് ആലപ്പുഴയിലും കൊച്ചിയിലും അരി കപ്പൽമാർഗ്ഗം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അരി വരുത്തുന്നതു തീവണ്ടിമാർഗ്ഗമാണു്. അതിനു് ചെലവു കൂടുതലാണു്. മാത്രവുമല്ലാ, വാഗൺ കിട്ടാനുള്ള വൈഷമ്യംകൊണ്ടു കാലതാമസവും നേരിടും.

ശ്രീ. ഈപ്പൻ അറയ്ക്കൽ : ബാംബെയിൽനിന്നും കപ്പൽമാർഗ്ഗം അരി കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കയില്ലേ ?

ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ : അങ്ങിനേയും സാധിക്കും. എന്നാലും റയിൽ വഴി കൊണ്ടുവരുന്നതാണു് കൂടുതൽ സേഫു്.

ശ്രീ. ഈപ്പൻ അറയ്ക്കൽ : അതുകൊണ്ടല്ലെ ചാർജ്ജു കൂടുന്നതു് ?

Mr. Speaker: It is an assumption and expression of opinion which necessarily lead to discussion. No further questions in that direction and discussions resulting therefrom are allowed.

ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ : മദ്ധ്യപ്രദേശത്തുനിന്നും ഉത്തരപ്രദേശത്തുനിന്നും അരി കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗം റയിൽവെയാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. ഫവ മുതൽ ൫൦ ശ്രീപവരെ മാണ്ടൊന്നിനു കൊടുത്തിട്ടു അരി കൊണ്ടുവന്നു് ഹോൾസെയിൽ കച്ചവടക്കാരെ എല്ലിക്കുകയും അവർ ഒരു ലാഭംകൂടി എടുത്തതിൽപിന്നീടു വില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാടു് നിറുത്തലാക്കണമെന്നുള്ള ഏതാനും മെമ്പറന്മാരുടെ അഭിപ്രായവുംകൂടി അനുസരിച്ചു് ഗവർമ്മെണ്ടു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു ചുരുക്കി പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. Speaker: Now, does the member press the motion ?

Sri. Eapen Arakkal . I do not press it. *The motion was withdrawn, by leave of the House.*

Mr. Speaker: There is yet another motion.

Sri. P. S. Natarja Pillai: I also do not press that.

The motion was withdrawn by leave of the House.

The demand was put and carried. The grant was made.

Mr. Speaker: The remaining demands will now be put to vote one after another.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly